

SKO.OS/41.9/755/2025/13575/KS

Katowice, 30 września 2025 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.),
R

po rozpatrzeniu odwołania Recykling Południe Sp. z o.o. z siedzibą: ul. Rybnicka 155, 44-310 Radlin, reprezentowaną przez adwokata Roberta Dopierałę od decyzji Naczelnik Wydziału ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Wodzisławia Śląskiego, działającej z upoważnienia Prezydenta Miasta Wodzisławia Śląskiego Nr OŚ-1.6220.1.2025 z dnia 7 sierpnia 2025 r. o treści sentencji:

„orzekam, co następuje:

odmawiam zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Lokalizacja instalacji do przetwarzania odpadów (o wydajności do 5 Mg/d) oraz punktu zbierania odpadów w przebudowywanym obiekcie. Budowa dwóch hal magazynowych wraz z infrastrukturą do wykorzystania w procesach przetwarzania i zbierania odpadów.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodnicząca składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członek składu orzekającego – Kamila Koziera
Członek składu orzekającego – Beata Leszczyńska

na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 września 2023 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Decyzją Nr OŚ-1.6220.1.2025 z dnia 7 sierpnia 2025 r. organ pierwszej instancji orzekł jak to opisano powyżej. W uzasadnieniu orzeczenia organ ten wskazał i wyjaśnił motywy wydanego rozstrzygnięcia.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 14 sierpnia 2025 r. wniosła Recykling Południe Sp. z o.o., reprezentowana przez adwokata Roberta Dopierałę. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie przepisów postępowania oraz prawa materialnego. W konsekwencji pełnomocnik strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia objętego wnioskiem inicjującym niniejsze postępowanie; ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Organ pierwszej instancji pismem z dnia 10 września 2025 r. znak: OŚ-I.6220.1.2025 przekazał ww. odwołanie do Kolegium.

Podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112z późn. zm.), dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś .

Art. 71 ust. 1 ustawy stanowi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z ust. 2 ww. przepisu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 72 ust. 1 wskazuje, iż wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji wymienionych w punktach 1- 29.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ustawy stanowi o elementach wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych.

Zgodnie z ust. 3. jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a. stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Przepis art. 75 ust. 1 ustawy stanowi o organie właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 84 ustawy stanowi, że w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

Zgodnie z ust. 1a w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

W myśl. ust. 2 charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z treści art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

Ustęp 2 pkt 2 stanowi, że uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii: organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) do przedsięwzięć.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia ww. odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W myśl § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zgodnie z § 2a ww. przepisu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. Stosownie do brzmienia § 2b przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Natomiast stosownie do § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu

organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 *in fine*), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny zauważa, że organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie w sposób nieprawidłowy i zaskarżona decyzja tego organu, wydana po przeprowadzeniu ww. postępowania, nie może się ostać w obrocie prawnym.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie i tym samym wyczerpane zostały przesłanki z przywołanego powyżej art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Przechodząc do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wskazać należy, że organ pierwszej instancji decyzją Nr OŚ-1.6220.1.2025 z dnia 7 sierpnia 2025 r. odmówił zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Lokalizacja instalacji do przetwarzania odpadów (o wydajności do 5 Mg/d) oraz punktu zbierania odpadów w przebudowywanym obiekcie. Budowa dwóch hal magazynowych wraz z infrastrukturą do wykorzystania w procesach przetwarzania i zbierania odpadów.” W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania, zacytował przepisy będące podstawą rozstrzygnięcia

oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Wskazał m.in.: „Przy ocenie zgodności zamierzenia inwestycyjnego z postanowieniami planu miejscowego należy dokonać kompleksowej oceny zgodności planowanej inwestycji ze wszystkimi właściwymi zapisami planu. Po analizie zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stwierdzono, że planowane do realizacji przedsięwzięcie jest położone na terenie, na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nr S.0007.016.2022 Rady Miejskiej w Radlinie z dnia 22 lutego 2022 r., zmieniony w części tekstowej Uchwałą Rady Miejskiej w Radlinie Nr S.0007.010.2023 z dnia 24 stycznia 2023 r. Działka o nr ewidencyjnym 5011/307 usytuowana jest na obszarze oznaczonym symbolem 2.PS — tereny składowania odpadów wydobywczych. W oparciu o ustalenia zawarte w miejscowym planie dla terenu obejmującego przedmiotową działkę wynika, że plan nie dopuszcza lokalizowania nowych przedsięwzięć związanych ze zbieraniem odpadów oraz nowych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie gospodarowania odpadami, a taka sytuacja w przedmiotowej sprawie ma miejsce.”

Z kolei w odwołaniu pełnomocnik strony podniósł: „planowana inwestycja stanowi rozbudowę dotychczasowej infrastruktury wykorzystywanej w procesie zbierania odpadów i nie stanowi w swej istocie nowego przedsięwzięcia związanego ze zbieraniem, magazynowaniem, składowaniem i przetwarzaniem odpadów na przedmiotowej nieruchomości”. Pełnomocnik wskazał, że strona posiada pozwolenie na zbieranie odpadów na przedmiotowej nieruchomości i prowadzi tamże działalność w tym zakresie.

Kolegium nie przesądzając zgodności planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr S.0007.016.2022 Rady Miejskiej w Radlinie z dnia 22 lutego 2022 r., zmienionego w części tekstowej Uchwałą Rady Miejskiej w Radlinie Nr S.0007.010.2023 z dnia 24 stycznia 2023 r. wskazuje, iż wymaga wyjaśnienia charakter planowanej inwestycji, tzn. czy jest nowe przedsięwzięcie, czy też kontynuacja dotychczasowej działalności poprzez rozbudowę infrastruktury. Mając na uwadze powyższe organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu organ winien przeprowadzić raz jeszcze analizę, zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, biorąc pod uwagę w szczególności charakter planowanej inwestycji.

W dalszej kolejności Kolegium zauważa, że w odwołaniu pełnomocnik strony zarzucił, że organ pierwszej instancji nie zwrócił się do strony w sytuacji stwierdzenia, że tak planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, aby ta mogła zareagować i dokonać zmiany wniosku.

W ocenie Kolegium wydając zaskarżoną decyzję organ pierwszej instancji nie wypełnił obowiązku wszechstronnego i wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego w sprawie czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, a uchybiając przepisom art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego, z których wypływa uprawnienie strony do czynnego udziału w sprawie w postaci prawa do wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji oraz przytoczeniem okoliczności istotnych dla wykazania zasadności jej żądania, nie rozważył w pełni interesu wnioskodawcy. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że organ pierwszej instancji nie dochowując wymogów art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego nie ustalił i nie rozważył wszystkich istotnych okoliczności dla wydania rozstrzygnięcia w sprawie, czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Organ pierwszej instancji naruszył obowiązek rzetelnego, wszechstronnego i wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego. Materiał dowodowy zebrany w sprawie winien bowiem być kompletny, tj. dotyczący wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Organ pierwszej instancji poprzez naruszenie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie, organ zamknął stronie

możliwość przedstawienia i poddania ocenie tego organu okoliczności, które podniosła w odwołaniu, istotne dla wykazania zasadności jej żądania, i które tym samym mogły mieć istotny wpływ na wydanie decyzji w sprawie. Powyższy przepis bowiem stanowi, że w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Przepisy art. 10 § 2 i 3 stosuje się (art. 79a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego). W terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1 (art. 79a § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Wskazać przyjdzie, że zgodnie z wyrokiem WSA w Łodzi z dnia 2.03.2022r., sygn. akt III SA/Łd 1114/21 (LEX nr 3317785) [cyt.:] „Celem przepisu art. 79a § 1 k.p.a. jest zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów - nie korzysta z takiej możliwości. Chodzi przy tym o to, aby strona nie została zaskoczona negatywnym rozstrzygnięciem sprawy oraz zmuszona do zaskarżenia decyzji i przedstawiania tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego.” Kolegium wyjaśnia, że przepis art. 79a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego obliuguje organ administracyjny do wskazania stronie przesłanek od niej zależnych, których niespełnienie może skutkować wydaniem decyzji odmownej. Uchybienie tej powinności oznacza zaś naruszenie przepisom postępowania, które nie może być sanowane w postępowaniu odwoławczym z uwagi na to, że w wyniku zastosowanie tego przepisu może dojść do modyfikacji żądania. Zmiana taka zaś winna nastąpić w postępowaniu przed organem pierwszej instancji i poddana badaniu oraz ocenie tego organu. Jest to o tyle konieczne w niniejszej sprawie, że strona miała możliwość modyfikacji wniosku tak aby wydana została decyzja zezwalająca na planowaną działalność. W ponownie zatem prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji stwierdzone uchybienia winien usunąć celem uzyskania wyczerpującego i kompletnego materiału dowodowego dotyczącego wszystkich istotnych okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy, a następnie dokonać jego wszechstronnej oceny dla wydania decyzji o przekonującej treści.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji i przekazania wyżej opisaney sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji, winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy oraz uwzględnić wnioski złożone przez stronę i jej pełnomocnika, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Kolegium zauważa, że podniesione w odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Dostrzeżone bowiem brak w postępowaniu organu pierwszej instancji wykraczają poza zakres jaki dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024 r. poz.935).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Beata Leszczyńska
/właściwy podpis na oryginale/

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziara
/właściwy podpis na oryginale/

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka
/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

1. adwokat Robert Dopierała – pełnomocnik Recykling Południe Sp. z o.o.
Domański Dopierała Radcy i Adwokaci sp. p. . Al. W. Korfantego 8/3, 44-100
Gliwice, e – doręczenie: AE:PL-29283-19219-VSDFF-20
2. strony postępowania zgodnie z art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego
3. Prezydent Miasta Wodzisławia Śląskiego, e – doręczenie: PURDE
4. Aa.

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach.
Grzegorz Łaszczyca